

Publicerad 2006-03-16 23:33 av Saga-Sofia

Visslunda (9)

Den var ett nattlinne mot giljotiner, den var en bar fot mot bruten is. Den var ett spädbarn mot ett världskrig.
Den var allting, bakom inget.

Den var en mors kropp som skydd mot åska, den blev en blå sång att sjunka i. Den blev humor i en
skrattgrop: Ett namn, en ton, en parodi. Den blev ett hem och skor att gå i, den blev en planta som står still.
Den blev en gåta. En dunstad tår. Den blev att älska vad man får.

Systersorgen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Saga-Sofia med Poeter.se id #3919 innehar upphovsrätten